

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 23/02-24

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. marca 2002 prerokoval späťvzatie z 19. februára 2002 sťažnosti z 30. januára 2002 Transpetrolu, a. s., B., a Mgr. J. K., K., obaja zastúpení advokátom JUDr. J. D., DrSc., B., pre porušenie práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 40 Ústavy Slovenskej republiky vydaním príkazov sp. zn. EX 196/1999 z 12. decembra 2001 a sp. zn. EX 196/1999 z 13. decembra 2001 súdnym exekútorom Ing. J. Š., Exekútorský úrad K., zastúpeným advokátom JUDr. J. K., B., a takto

r o z h o d o l :

Späťvzatie sťažnosti p r i p ú š ť a a konanie o nej z a s t a v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

Transpetrol, a. s., B. a Mgr. J. K. (ďalej len „navrhovatelia“) podali 30. januára 2001 prostredníctvom ich právneho zástupcu spoločnú sťažnosť podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“). Touto sa od Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) domáhali, aby ju prijal na ďalšie konanie a v konaní o nej rozhodol:

„1. Právo spoločnosti Transpetrol, a. s. priznané čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky vydaním príkazu na začatie exekúcie príkazom pohľadávky EX 196/1999 dňa 12. 12.

2001 a vydaním príkazu na vykonanie exekúcie prikázaním pohľadávky EX 196/1999 dňa 13. 12. 2001 porušené bolo.

2. Právo Mgr. J. K. priznané čl. 40 Ústavy Slovenskej republiky vydaním príkazu na začatie exekúcie prikázaním pohľadávky EX 196/1999 dňa 12. 12. 2001 a vydaním príkazu na vykonanie exekúcie prikázaním pohľadávky EX 196/1999 dňa 13. 12. 2001 porušené bolo.

3. Ústavný súd Slovenskej republiky podľa čl. 127 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky ruší príkaz na začatie exekúcie prikázaním pohľadávky EX 196/1999 vydaný v Komárne 12. 12. 2001 súdnym exekútorom Ing. J. Š.

4. Ústavný súd Slovenskej republiky podľa čl. 127 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky ruší príkaz na vykonanie exekúcie prikázaním pohľadávky EX 196/1999 vydaný v Komárne 13. 12. 2001 súdnym exekútorom Ing. J. Š.“

Podaním z 19. februára 2002 navrhovatelia ústavnému súdu prostredníctvom ich právneho zástupcu oznámili: „dňa 5. februára 2002 som v mene spoločnosti Transpetrol, a. s. a Mgr. J. K. predložil spoločnú ústavnú sťažnosť oboch sťažovateľov, v ktorej namietli porušenie svojich práv priznaných čl. 20 ods. 1 a čl. 40 Ústavy Slovenskej republiky. Dňa 7. 02. 2002 som dostal od Mgr. K. požiadavku o späťvzatie ústavnej sťažnosti podľa prvej vety § 54 zák. č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 293/1995 Z. z. Túto požiadavku uplatnila aj spoločnosť Transpetrol, a. s. dňa 12. februára 2002. V súlade s § 13 ods. 2 zákona č. 132/1990 Zb. o advokácii Vám na základe príkazu svojich klientov oznamujem ich želanie vziať svoju ústavnú sťažnosť späť.“

Ústavný súd medzičasom zaslal sťažnosť na vyjadrenie súdnemu exekútorovi Ing. J. Š. (ďalej len „odporca“) a požiadal ho, aby ústavnému súdu zaslal na nahliadnutie aj príslušný exekučný spis.

Odporca prostredníctvom svojho právneho zástupcu odpovedal listom z 22. februára 2002. Navrhol, aby ústavný súd rozhodol, že v predmetnej veci nedošlo k porušeniu ústavy, tak ako sa to uvádza v sťažnosti. V tomto podaní okrem iného uviedol, že: „Na účet Exekútorského úradu ku dnešnému dňu nedošlo k finančnému plneniu. Teda, nedošlo k faktickému zásahu žiadnych práv.“

V exekučnom spise, ktorý odporca ústavnému súdu zaslal, sa nachádza taktiež jeho list z 11. februára 2002 adresovaný Transpetrolu, a. s., B. Na záver tohto listu sa s poukazom na významné právne skutočnosti, ktoré medzičasom nastali, uvádza: „Vzhľadom na horeuvedené skutočnosti ruším všetky príkazy na začatie exekúcií a exekučné príkazy.“

Podľa § 54 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak sťažovateľ vezme svoju ústavnú sťažnosť späť, ústavný súd konanie o nej zastaví. To neplatí, ak ústavný súd rozhodne, že späťvzatie sa nepripúšťa z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

Keďže ústavný súd dôvody hodné osobitného zreteľa nezistil, s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti potom späťvzatie z 19. februára 2002 sťažnosti z 30. januára 2002 pripustil a konanie o nej zastavil podľa § 54 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. marca 2002